A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (hetedik tanács)

2011. május 23. *

A T-226/10. sz. ügyben,

a **Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej** (székhelye: Varsó [Lengyelország], képviselik: H. Gruszecka és D. Pawłowska, ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: G. Braun és K. Mojzesowicz, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 108., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.) 7. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott, 2010. március 3-i C (2010) 1234 bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelem tárgyában, amely határozatban a Bizottság elrendelte, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatások és a postai szolgáltatások területén hatáskörrel rendelkező lengyel

* Az eljárás nyelve: lengyel.

szabályozó hatóság vonjon vissza két olyan bejelentett intézkedéstervezetet, amelyek az internetes adatforgalom (IP-tranzit) nemzeti nagykereskedelmi piacára, illetve a Telekomunikacja Polska S.A. hálózatán átmenő internetes adatforgalom (IP-peering) nagykereskedelmi piacára vonatkoznak (PL/2009/1019., illetve PL/2009/1020. sz. ügy),

A TÖRVÉNYSZÉK (hetedik tanács),

tagjai: A. Dittrich elnök, I. Wiszniewska-Białecka és M. Prek (előadó) bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

Végzést

A tényállás és az eljárás

1 A jelen keresetet 2010. május 14-én Hanna Gruszeczka és Dorota Pawłowska nyújtotta be a felperes, a Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (az elektronikus hírközlési hatóság elnöke) nevében (a hatóság a továbbiakban UKE-ként szerepel).

2 A Törvényszék hivatala a 2010. november 16-i levelében felhívta a felperest, hogy nyilatkozzon arról, hogy a keresetlevelet a nevében aláíró ügyvédek a kereset előterjesztésének időpontjában munkaviszonyban álltak-e vele. Felhívták továbbá a feleket, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmánya 19. cikkének harmadik és negyedik bekezdésére, valamint 21. cikkének első bekezdésére, illetve a Törvényszék eljárási szabályzata 43. cikke 1. §-ának első bekezdésére, továbbá a Bíróság C-74/10. P. és C-75/10. P. sz., EREF kontra Bizottság egyesített ügyekben 2010. szeptember 29-én hozott végzésére (az EBHT-ban nem tették közzé) tekintettel nyilatkozzanak a kereset alaki szabályszerűségéről arra az esetre vonatkozóan, ha a keresetlevelet a felperes nevében aláíró ügyvédek a kereset előterjesztésének időpontjában munkaviszonyban álltak a felperessel.

3 A felperes és az Európai Bizottság az előírt határidőben előterjesztette észrevételeit.

4 Miután a Törvényszék tanácsainak összetétele megváltozott, az ügyet a hetedik tanácsnak osztották ki.

A felek kérelmei

5 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

6 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet mint részben elfogadhatatlant, illetve – ettől függetlenül – mint teljes egészében megalapozatlant;

– kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Az elfogadhatóságról

7 A Törvényszék eljárási szabályzatának 113. cikke értelmében a Törvényszék hivatalból a felek meghallgatását követően bármikor határozhat arról, hogy a kereset eljárásgátló okok fennállása miatt nem elfogadhatatlan-e, illetve megállapíthatja, hogy a kereset okafogyottá vált, és már nincs szükség határozathozatalra; ezt a határozatát a 114. cikk 3. és 4. §-ának megfelelően hozza meg.

8 Az eljárási szabályzat 114. cikke 3. §-ának megfelelően, ha a Törvényszék másként nem határoz, az eljárás a továbbiakban szóbeli. A jelen ügyben a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy az ügy iratai alapján elegendő információval rendelkezik, és úgy határoz, hogy nincs helye a szóbeli szakasz megnyitásának.

A felek érvei

9 Először is a Törvényszék írásbeli kérdésére válaszolva a felperes kijelentette, hogy a keresetet valóban olyan jogtanácsosok nyújtották be, aki munkaviszonyban állnak az UKE-vel, azonban e jogtanácsosok függetlenek tőle. Ezen állítása alátámasztására arra hivatkozik, hogy egyrészt a lengyel szabályozás szerint nem az UKE elnöke, hanem a vezérigazgatója hatáskörébe tartozik a jogtanácsosokra vonatkozó munkaviszony létesítése, időtartama és megújítása, másrészt a jogtanácsosok független, közvetlenül az UKE vezérigazgatójának alárendelt állást töltenek be, harmadrészt a jogtanácsosokra vonatkozó szabályozás alapján a feladataikat munkaviszony keretében ellátó jogtanácsosok független állást töltenek be, amely közvetlenül az adott szervezet igazgatójától függ. A felperes hangsúlyozza továbbá, hogy a jogtanácsosi hivatás egyik alapvető eleme a szakmai függetlenség. Ennek megfelelően a munkaszerződés keretében alkalmazott jogtanácsosokat egyáltalán nem kötik a felettesek utasításai.

10 Másodszor, és ennek következtében a felperes úgy véli, hogy a Törvényszék második kérdésére nem szükséges válaszolni. Másodlagosan azt állítja, hogy a fenti 2. pontban hivatkozott EREF kontra Bizottság ügyben hozott végzés, illetve a Bíróság C-550/07. P. sz., Akzo Nobel Chemicals és Akcros Chemicals kontra Bizottság és társai ügyben 2010. szeptember 14-én hozott ítéletének (EBHT 2010., I-8301. o.) alapját képező ténybeli körülmények teljesen különböznek a jelen ügy körülményeitől. E tekintetben a felperes megjegyzi, hogy a Bíróság az ügyvédeknek az őket alkalmazó vállalkozásokkal szembeni gazdasági alárendeltségéből, valamint az ügyvédeknek az általuk betöltött állásból fakadó befolyásából, továbbá az ügyvédeket alkalmazó vállalkozások tevékenységéből és üzleti stratégiájából indult ki. Márpedig a jelen ügyben szereplő jogtanácsosok szerepe csak és kizárólag arra korlátozódik, hogy a felperes által adott eseti megbízás alapján ellátott képviselet keretében jogi tanácsot adjanak.

11 A Bizottság úgy véli, hogy a felperes és a keresetet előterjesztő ügyvédek között fennálló munkaviszony következményeként a keresetet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant el kell utasítani.

A Törvényszék álláspontja

12 A Bíróság alapokmánya 19. cikkének első, harmadik és negyedik bekezdése – amelyek az említett alapokmány 53. cikke alapján a Törvényszékre is alkalmazandók – értelmében:

„A tagállamokat és az uniós intézményeket a Bíróság előtt esetenként kinevezett meghatalmazott képviseli; a meghatalmazottat tanácsadó vagy ügyvéd segítheti.

[…]

A többi felet ügyvédnek kell képviselnie.

A felet a Bíróság előtt csak olyan ügyvéd képviselheti vagy segítheti, aki valamely tagállam bírósága előtt vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás más részes államának bírósága előtt eljárni jogosult.”

13 Amint az a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló

okmány (HL 2003. L 236., 257. o.) II. melléklete által módosított, az ügyvédi szolgáltatásnyújtás szabadsága tényleges gyakorlásának elősegítéséről szóló, 1977. március 22-i 77/249/EGK tanácsi irányelv (HL L 78., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 52. o.) 1. cikkének (2) bekezdéséből az következik, hogy a Lengyelországban a szakmai tevékenységüket jogtanácsos (Radca Prawny) vagy ügyvéd (Adwokat) megnevezés alatt folytatni jogosult személyek ügyvédi tevékenységet folytatnak.

14 A Bíróság alapokmánya 21. cikkének első bekezdése szerint a „Bíróság előtt a keresetet a hivatalvezetőnek címzett keresetlevéllel kell megindítani. A keresetlevélnek tartalmaznia kell a kérelmező nevét és lakcímét, az aláíró perbeli állását […].”

15 Az eljárási szabályzat 43. cikke 1. §-ának első bekezdése alapján „a fél meghatalmazottja vagy ügyvédje köteles minden eljárási irat eredeti példányát aláírni”.

16 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a fenti 12., 14. és 15. pontban hivatkozott rendelkezésekből, különösen a „képviselnie” kifejezésnek az alapokmány 19. cikke harmadik bekezdésében való használatából, az következik, hogy az e cikk értelmében vett „fél” nem terjeszthet saját maga keresetet a Törvényszék elé, hanem olyan harmadik személy közreműködését kell igénybe vennie, aki valamely tagállam bírósága előtt vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás más részes államának bírósága előtt eljárni jogosult (lásd a Törvényszék T-94/07. sz., EREF kontra Bizottság ügyben 2009. november 19-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 14. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

17 Ez a harmadik személy közreműködésére vonatkozó követelmény az ügyvéd szerepéről alkotott azon elképzelésen alapul, amely szerint az ügyvéd közreműködik az igazságszolgáltatásban, és köteles teljesen függetlenül és az igazságszolgáltatás érdekeit mindenekfelett szem előtt tartva azt a jogi segítséget megadni, amelyre az ügyfélnek szüksége van. Ez az elképzelés a tagállamok közös jogi hagyományait tükrözi, és az uniós jogrendszerben is megtalálható, amint az éppen a Bíróság alapokmányának

19. cikkéből is kitűnik (lásd a fenti 16. pontban hivatkozott EREF kontra Bizottság ügyben 2009. november 19-én hozott végzés 15. pontját).

18 A jelen ügyben először is hangsúlyozni kell, hogy a felperes által hivatkozott, a jogtanácsosi tevékenységet szabályozó szakmai szabályokból fakadó, függetlenségre vonatkozó kötelezettség önmagában nem bizonyítja, hogy H. Gruszecka és D. Pawłowska jogosult a felperes Törvényszék előtti képviseletére. Az ügyvédi függetlenség fogalmát ugyanis nemcsak pozitív módon, azaz a szakmai etikai szabályokra való hivatkozással határozták meg, hanem negatív módon, azaz a munkaviszony hiányával is (lásd ebben az értelemben a fenti 10. pontban hivatkozott Akzo Nobel Chemicals és Akcros Chemicals kontra Bizottság és társai ügyben hozott ítélet 44. és 45. pontját, valamint a fenti 2. pontban hivatkozott EREF kontra Bizottság ügyben 2010. szeptember 29-én hozott végzés 53. pontját).

19 Másodszor meg kell állapítani, hogy a felperes elismeri, hogy H. Gruszecka és D. Pawłowska munkaviszonyban áll az UKE-vel. E tekintetben úgy nyilatkozott, hogy az UKE főigazgatója dönt a munkaviszonyuk létesítéséről, időtartamáról és megújításáról.

20 Végül, szintén a felperes szerint, az UKE-t azért hozták létre, hogy segítse az elnökét a jogszabályokban meghatározott feladatai ellátásában.

21 Következésképpen, még ha feltételezzük is, hogy jól elhatárolható egymástól az UKE elnöke és maga az UKE, illetve formális értelemben nincs munkaviszony a felperes és a jogtanácsosai között, a fenti 16. és 17. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatban kifejtett követelmények akkor sem teljesülnek a jelen ügyben. Ugyanis a felperes segítésének kizárólagos funkciójával rendelkező UKE-n belüli alárendeltségi viszony – bár csak az UKE főigazgatója vonatkozásában áll fenn – azt eredményezi, hogy a

függetlenség csekélyebb fokú, mint az olyan jogtanácsosok vagy ügyvédek esetében, akik az ügyfeleik szempontjából külső keretek között gyakorolják tevékenységüket.

22 E következtetést nem cáfolják a jogtanácsosi tevékenységet szabályozó lengyel jogszabályoknak a felperes által hivatkozott rendelkezései. Amint azt a Törvényszék a fenti 18. pontban már hangsúlyozta, önmagukban a szakmai etikai szabályok nem bizonyítják a függetlenség követelményének teljesülését. Ezenfelül az ítélkezési gyakorlat értelmében a nem kiemeltként kezelt felek Törvényszék előtti képviseletére vonatkozó rendelkezéseket lehetőség szerint önálló módon, a nemzeti jogra való hivatkozás nélkül kell értelmezni (a fenti 16. pontban hivatkozott EREF kontra Bizottság ügyben 2009. november 19-én hozott végzés 16. pontja).

23 A fentiek alapján a H. Gruszeczka és D. Pawłowska, valamint az UKE közötti munkaviszonnyal nem összeegyeztethető a felperes Törvényszék előtti képviselete.

24 Ebből következően, mivel a keresetlevelet H. Gruszeczka és D. Pawłowska írta alá, a jelen keresetet nem a Bíróság alapokmánya 19. cikke harmadik és negyedik bekezdésének, valamint 21. cikke első bekezdésének, illetve az eljárási szabályzat 43. cikke 1. §-a első bekezdésének megfelelően terjesztették elő.

25 Következésképpen a keresetet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A költségekről

26 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYS29.378 mmZÉK (hetedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.

2) A Törvényszék a Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznejt kötelezi a költségek viselésére.

Kelt Luxembourgban, 2011. május 23-án.

E. Coulon
hivatalvezető

A. Dittrich
elnök